

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
GUNDULIĆEVA 27
21000 SPLIT

Pr-1026/2023-33

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sutkinji tog suda Katici Bojčić Vidović, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari Milanke Kurtović, OIB:84850038954, 21000 Split, Janjevska 29c, koju zastupa punomoćnik Mario Skejić, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika Kliničkog bolničkog centra Split, OIB: 51401063283, Split, Spinčićeva 1, radi isplate, nakon održane usmene i javne glavne rasprave, zaključene dana 3. rujna 2026. u nazočnosti zamjenice punomoćnika tužiteljice i punomoćnika tuženika, dne 25. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Dužan je tuženik, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplatiti tužiteljici razliku manje isplaćene naknade troškova prijevoza za razdoblje od 1. 7. 2018.g. do 30. 9. 2024.g. u ukupnom iznosu od 372,98 EUR neto s kamatama na pojedinačne mjesečne iznose od:

- 2,39 EUR koja teče od 15. lipanj 2019.
- 9,16 EUR koja teče od 15. srpanj 2019.
- 2,39 EUR koja teče od 15. listopad 2019.
- 15,93 EUR koja teče od 15. prosinac 2019.
- 0,13 EUR koja teče od 15. siječanj 2020.
- 13,67 EUR koja teče od 15. veljača 2020.
- 11,41 EUR koja teče od 15. travanj 2020.
- 15,93 EUR koja teče od 15. svibanj 2020.
- 13,67 EUR koja teče od 15. srpanj 2020.
- 0,13 EUR koja teče od 15. listopad 2020.
- 38,49 EUR koja teče od 15. studeni 2020.
- 4,65 EUR koja teče od 15. veljača 2021.
- 4,65 EUR koja teče od 15. ožujak 2021.
- 4,65 EUR koja teče od 15. lipanj 2021.
- 4,65 EUR koja teče od 15. srpanj 2021.
- 11,41 EUR koja teče od 15. kolovoz 2021.

- 0,13 EUR koja teče od 15. rujan 2021.
- 4,65 EUR koja teče od 15. studeni 2021.
- 13,67 EUR koja teče od 15. veljača 2022.
- 24,95 EUR koja teče od 15. lipanj 2022.
- 31,59 EUR koja teče od 15. rujan 2022.
- 1,86 EUR koja teče od 15. listopad 2022.
- 25,22 EUR koja teče od 15. prosinac 2022.
- 14,60 EUR koja teče od 15. siječanj 2023.
- 17,00 EUR koja teče od 15. svibanj 2023.
- 9,00 EUR koja teče od 15. lipanj 2023.
- 15,00 EUR koja teče od 15. listopad 2023.
- 5,00 EUR koja teče od 15. siječanj 2024.
- 9,00 EUR koja teče od 15. ožujak 2024.
- 13,00 EUR koja teče od 15. lipanj 2024.
- 15,00 EUR koja teče od 15. srpanj 2024.
- 7,00 EUR koja teče od 15. rujan 2024.
- 13,00 EUR koja teče od 15. listopad 2024.

do isplate, koja se zakonska kamata na navedene iznose do 31.12.2022.g. obračunava po stopi u skladu sa odredbom čl.29.st.2. ZOO-a ("NN" 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21), a od 1. 1. 2023. pa do 31.12.2023. po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29.st.2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3% poena, a od 1. 1. 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, dok se za više zatraženo, za iznos od 302,02 eura sa zakonskim zateznim kamatama na taj iznos tužiteljica odbija.

r i j e š i o j e

I. Odbacuje se tuženikov prigovor radi prebijanja kao nepravovremen.

II. Dužan je tuženik, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplatiti tužiteljici parnični trošak u iznosu od 779,91 eura na račun punomoćnika tužitelja odvjetnika Maria Skejića koji se kod OTP banke d.d. vodi pod brojem IBAN:HR3224070001100242541, s kamatama koje teku od 25. rujna 2026. do isplate stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, a koja referentna

stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je dne 11. kolovoza 2023. podnijela ovom sudu tužbu protiv tuženika radi isplate razlike naknade troškova prijevoza. U tužbi se navodi da je tužiteljica zaposlena kod tuženika na radnom mjestu inženjera medicinske radiologije na Kliničkom zavodu za dijagnostičku i intervencijsku radiologiju, te ima prebivalište na adresi Split, Janjevska 29c, koja je udaljena od mjesta rada više od 2 km. Sukladno tarifnoj zoni trgovačkog društva Promet d.o.o., autobusna postaja koja je najbliža tužiteljičinom mjestu prebivališta pripada I. tarifnoj zoni, za koju prema cjeniku mjesečna pokazna karta iznosi 290,00 kuna mjesečno pa s obzirom na to da tužiteljica ima organizirani javni prijevoz od mjesta prebivališta do mjesta rada, to ima pravo na naknadu troškova prijevoza mjesečne karte za II. tarifnu zonu u mjesečnom iznosu od 290,00 kuna, koji iznos joj nije isplaćivan već je umanjivan od strane tuženika za pojedine mjesece kada je tužiteljica iz opravdanih razloga bila spriječena dolaziti na posao (npr. bolovanje). Stoga, tužiteljica ovom tužbom potražuje razliku između onoga što joj je plaćeno i onoga što bi joj trebalo biti plaćeno sukladno odredbama čl. 66. TKU-a. Temeljem prednjeg, tužiteljica predlaže naložiti tuženiku dostavu platnih lista, evidencije rada i raspored rada za tužiteljicu za utuženo razdoblje, a po pribavi dokumentacije i provedenog financijsko-knjigovodstvenog vještačenja urediti tužbeni zahtjev pa predlaže obvezati tuženika isplatiti tužiteljici razliku manje isplaćene naknade troškova prijevoza u neto iznosu za razdoblje od 1. srpnja 2018. do dana dostave podataka zajedno s pripadajućom zakonskom kamatom koja na svaki pojedini mjesečni iznos teče od dospijeća do isplate, uz troškove postupka zajedno s pripadajućom zakonskom kamatom koja teče od donošenja prvostupanjske odluke do isplate.

2. U odgovoru na tužbu od 25. siječnja 2024. tuženik u cijelosti osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva navodeći kako je tužiteljici troškove prijevoza isplaćivao sukladno ugovoru u radu kojeg je s njom sklopio, odredbama Zakona o radu i odredbama kolektivnog ugovora, dok tužiteljica ničim nije dokazala svoje tvrdnje, a financijski vještak može vještačiti samo visinu, a ne i osnovu tužbenog zahtjeva. Nadalje, tuženik ističe kako je sukladno čl. 66. točki 16. Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama imao pravo tužiteljici umanjiti troškove prijevoza za one dane kada nije došla na radno mjesto. Predlaže tužbeni zahtjev u cijelosti odbiti kao neosnovan. Ujedno je podnio protutužbu kojom potražuje isplatu troškova prijevoza za one dane u mjesecu kada je tužiteljica pretežito bila na godišnjem odmoru koja protutužba je podvedena pod novi posl. broj Pr-138/2023 i nije pripojena predmetnom spisu.

3. Tuženik osporava da su odvjetnici Martina Radić Šunjić i Mario Skejić opunomoćeni od strane tužiteljice, međutim, za istaknuti je da u spisu prileži punomoć datirana s 15.12.2020. i potpisana po tužiteljici, kojom ista opunomoćuje odvjetnika Mariju Skejića na zastupanje pred ovim sudom radi isplate, te je ista pisanom izjavom od 12. 2. 2024. istakla kako je ispustila punomoć odvjetniku Mariju Skejiću za zastupanje u ovom

predmetu i odobrava sve poduzete radnje u ovom predmetu, kao i radnje u svim drugim predmetima koje je poduzeo, dakle, punomoć je valjana pa se prigovori tuženika u tom pravcu ukazuju neosnovani.

4. Podneskom od 24. ožujka 2025. tužiteljica je, sukladno rješenju ovog suda od 21. veljače 2025., uredila tužbeni zahtjev na način da potražuje od tuženika isplatu razlike manje isplaćene naknade troškova prijevoza u ukupnom iznosu od 675,00 eura za razdoblje od 1. 7. 2018. do 30. 9. 2024. s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja na mjesečni iznos od 9,00 eura teče od 15. u mjesecu za prethodni mjesec do isplate, uz potraživanje troškova postupka sa zateznim kamatama od presuđenja do isplate, s time da isplata ide na račun punomoćnice tužiteljice.

5. Tijekom postupka sud je proveo dokaze pregledom obračunskih isprava za isplatu plaće za listopad 2017., tarifne zone poduzeća Promet d.o.o. Split, cjenika usluga prijevoza putnika u javnom gradskom i prigradskom prometu na području zonskog tarifnog sustava Prometa d.o.o., cjenika pokaznih sportskih i studentskih karata u primjeni od 15. 4. 2012., obavijesti Prometa d.o.o. o cijeni povlaštenih karata, ispisa planera putovanja Hrvatskog autokluba, odluke tuženika od 3. 9. 2014., 18. 8. 2022. i 24. 5. 2022., 22.10.2024., platnih lista i evidencije rada (koje sadrže plan i raspored rada) dostavljene od strane tuženika, financijsko-knjigovodstvenom vještačenjem po Centru za vještačenja d.o.o., a po stalnom sudskom vještaku za područje ekonomije, grane financije, računovodstvo, i porezi i područje procjene vrijednosti u ekonomiji Ines Lozić od 12. 5. 2026. pa je na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka donio odluku kao u izreci iz sljedećih razloga.

6. Neprijeporno je između parničnih stranaka:

- da je tužiteljica u utuženom razdoblju radila kod tuženika na radnom mjestu inženjera medicinske radiologije na Kliničkom zavodu za dijagnostičku i intervencijsku radiologiju;
- da tužiteljica ima neprekidno prijavljeno prebivalište na adresi Split, Janjevska 29c;
- da je udaljenost od tužiteljčina mjesta prebivališta do mjesta rada veća od 2 km, a sve prema planeru putovanja HAK-a;
- da mjesto prebivališta tužiteljice pripada I tarifnoj zoni, za koju je prema cjeniku Prometa d.o.o. od 15. 4. 2012. mjesečna pokazna karta za građane u visini od 38,49 eura (290,00 kn), od 10. 8. 2022. u visini od 35,84 eura (270,00 kn) i od 16. 1. 2023. u visini od 35,00 eura.

7. Prijeporna je između parničnih stranaka osnovanost i visina tužbenog zahtjeva.

8. Ovaj sud smatra tužbeni zahtjev djelomično osnovanim.

9. Predmet spora je zahtjev tužiteljice za isplatom razlike manje isplaćene naknade troškova prijevoza (dolazak na posao i odlazak s posla) u razdoblju od 1. 7. 2018. do 30. 9. 2024.

10. Naime, troškovi prijevoza nisu sastavni dio plaće, već oni predstavljaju materijalno pravo radnika koje nije utemeljeno na odredbama ZR, već na ugovoru o radu i u konkretnom slučaju, Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog

osiguranja, te Temeljnomo kolektivnom ugovoru za službenike i namještenike u javnim službama (Narodne novine broj 24/2017, 128/2017, 47/2018, 123/2019, 66/2020, 56/2022, 127/22).

11. Odredbom čl. 66. st.1. TKU/17, odnosno čl. 65. st. 1. TKU (Narodne novine broj 56/2022, 127/22) koji se primjenjuju od 1.12.2017. propisano je da zaposlenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska s posla, pod uvjetom da je udaljenost od njegovog prebivališta, odnosno boravišta do mjesta rada najmanje dva kilometra.

11.1. Odredbom čl. 66. st. 7. TKU/17, odnosno čl. 65. st. 9. TKU/2022 propisano je ako je od prebivališta odnosno boravišta zaposlenika do mjesta rada organiziran javni prijevoz, zaposlenik ima pravo na naknadu troška godišnje karte ako postoji mogućnost kupnje godišnje karte, mjesečne karte ako ne postoji mogućnost kupnje godišnje karte, odnosno pojedinačne karte ako ne postoji mogućnost kupnje godišnje ili mjesečne karte.

11.2. Odredbom čl. 66. st.17. TKU/17, odnosno čl. 65. st. 23 TKU/2022 propisano je ako zaposlenik ostvaruje pravo na naknadu troška mjesečne karte, zbog korištenja godišnjeg odmora zaposleniku se naknada troškova prijevoza neće isplatiti za jedan mjesec i to onaj u kojem koristi pretežiti dio godišnjeg odmora.

11.3. Odredbama čl.66. st.14.TKU-a propisano je da se udaljenost između adrese stanovanja i adrese rada utvrđuje prema planeru putovanja Hrvatskog auto kluba.

12. Sukladno tumačenju br. 32/18 i 33/18 od 20. 6. 2018., te br. 32/22 i 34/22 od 13. 9. 2022. zaposleniku koji ostvaruje pravo na naknadu troška mjesečne karte odnosno koristi mjesečnu kartu, naknada za trošak prijevoza neće se isplatiti za onaj mjesec u kojem koristi pretežiti dio godišnjeg odmora. Naknada troška mjesečne karte odnosno mjesečna karta neće se uskratiti u ostalim mjesecima u kojima zaposlenik koristi godišnji odmor.

13. U provedenom postupku utvrđeno je da je tužiteljica u radnom odnosu kod tuženika, da joj je adresa stanovanja Split, Janjevska 29c, te da za relaciju od mjesta prebivališta (Split, Janjevska 29c) do mjesta rada (Split, Spinčićeva 1) postoji organizirani javni prijevoz. S obzirom na činjenicu da tužiteljica ima organiziran javni prijevoz od mjesta prebivališta do mjesta rada, sukladno prethodno citiranim odredbama TKU-a, tužiteljica ima pravo na naknadu troškova prijevoza mjesečne karte za I. tarifnu zonu, prema cjeniku usluga prijevoza putnika u javnom gradskom i prigradskom prometu koji je važio u utuženom razdoblju za I. tarifnu zonu, odnosno relaciju na području grada Splita (15. 4. 2012. 290,00 kn/38,49 eura, 10. 8. 2022. 270,00 kn/35,84 eura i 16. 1. 2023. 35,00 eura), koji iznos nije isplaćivan tužiteljici u visini cijene mjesečne pokazne karte, već umanjeni.

13.1. Naime, tuženik je umanjivao tužiteljici troškove prijevoza za one dane u mjesecu kada je bila spriječena doći na posao, što tuženik ni ne osporava, međutim, tužiteljici je naknada mogla biti umanjena zbog korištenja godišnjeg odmora samo za jedan mjesec i to onaj u kojem koristi pretežiti dio godišnjeg odmora, ali ne i za ostale mjesece u godini kako je to pogrešno tuženik obračunavao i isplaćivao, što tuženik na kraju nije ni osporavao.

14. Prema vještačenju Centra za vještačenja d.o.o. od 12. 5. 2026. proizlazi kako je tuženik, a uvidom u dokumentaciju koja je vještaku stavljena na raspolaganje, u utuženom razdoblju isplaćivao naknadu koja se odnosi na troškove prijevoza tužitelja pod nazivom "Naknada troškova mjesnog prijevoza u visini karte". Temeljem dokumentacije u spisu, vještak je za utuženo razdoblje od 1. srpnja 2018. do 30. rujna 2024. izvršio izračun naknade troškova prijevoza u visini mjesečne karte za I. tarifnu zonu, odnosno relaciju na području Grada Splita, javnog prijevoznika Promet d.o.o. Split koja je od 15. 4. 2012. iznosila 290,00 kn/38,49 eura, 10. 8. 2022. 270,00 kn/35,84 eura i 16. 1. 2023. 35,00 eura, uz napomenu kako je prilikom izračuna uzeo u obzir da se zbog korištenja godišnjeg odmora zaposleniku naknada troškova prijevoza neće isplatiti za jedan mjesec i to onaj u kojem koristi pretežiti dio godišnjeg odmora. Mišljenje vještaka je kako za razdoblje od 1. 7. 2018. do 30. 9. 2024. potraživanje tužitelja po osnovi naknade troškova prijevoza, pod pretpostavkom da tužitelj za razdoblje od 1. 7. 2018. do 30. 9. 2024. ostvaruje pravo na naknadu temeljem iznosa mjesečne karte za prvu tarifnu zonu, odnosno relaciju na području Grada Splita, javnog prijevoznika Promet d.o.o. Split iznosi 372,98 EUR (Tabela 1. stupac '7').

15. S obzirom na primjedbe tuženika na vještačenje, Centar za vještačenja d.o.o. u dopuni nalaza i mišljenja od 14. 8. 2026. pri tome ne ulazeći u pravna pitanja, te bez utjecaja na dano mišljenje, uvažavajući navode tuženika (kako vještak nije uzeo u izračun i mjesece kada je tužitelj bio više plaćen, jer kada se uzmu u obzir negativne razlike po tuženiku je tužitelj pretplaćen za troškove prijevoza), izvršio je dopunu izračuna na način da je u predmetnim mjesecima u kojima je došlo do više isplaćenog iznosa utvrdio preplatu te izvršio prijeboj više i manje isplaćenih iznosa kroz utuženo razdoblje. U Tabeli 1. daje se Obračun razlike troškova prijevoza prema visini mjesečne pokazne karte prema prijedlogu tuženika, u kojoj su iskazane utvrđene preplate po pojedinim mjesecima te kumulativni prijeboj više i manje isplaćenih iznosa. Vještak navodi da postoje mjeseci u utuženom razdoblju u kojima je tuženik tužiteljici na ime troškova prijevoza isplatio veći iznos od iznosa koji je vještak utvrdio kao očekivani iznos naknade. U inicijalnom nalazu i mišljenju negativne razlike nisu posebno iskazivane, već je u takvim slučajevima naveden iznos od 0,00, budući da je obračunom utvrđivan iznos manje isplaćene naknade troškova prijevoza, a takav način iskazivanja nije bio određen nalogom Suda. Negativne razlike nisu bile predmet zadatka vještaka, stoga ih vještak nije posebno iskazivao, već je za mjesece u kojima bi rezultat bio negativan iskazao iznos od 0,00. Tužiteljica je u utuženom razdoblju imala izostanke s rada u trajanju od dva ili više uzastopna dana. Stoga, tužiteljici po osnovu naknade troškova prijevoza, pod pretpostavkom da joj za razdoblje od 1. 7. 2018. g. do 30. 9. 2024. g. pripada pravo na naknadu temeljem iznosa mjesečne karte za prvu tarifnu zonu, odnosno relaciju na području grada Splita javnog prijevoznika Promet d.o.o. Split, ukupno više isplaćena naknada troškova prijevoza u iznosu od 372,98 EUR, dok je manje isplaćena naknada troškova prijevoza iznosila 246,42 EUR, dakle, razlika, odnosno manje isplaćeni iznos naknade troškova prijevoza, iznosi 126,56 EUR.

16. Naime, tuženik navodi kako je tužiteljica pretplaćena u utuženom periodu za troškove prijevoza pa ističe procesni prigovor prijeboja u svezi negativnih razlika i traži da se s tužiteljčinim potraživanjem prebiju iznosi koje je tuženik tužiteljici pretplatio na ime troškova prijevoza.

17. Prigovor radi prebijanja, čl. 333. st. 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 - dalje: ZPP), govori o tome kako se prigovor ističe u svrhu prebijanja, do kojega tek treba doći odlukom suda. On je u pravilu uvjetni, nesamostalni prigovor, ovisan o istaknutom tužbenom zahtjevu jer će sud o njemu odlučiti samo ako meritorno odluči o tužbenom zahtjevu.

18. Odredbom čl. 288.a st. 6. ZPP-a propisano je da se na pripremnom ročištu prigovor radi prebijanja može istaknuti do donošenja rješenja o zaključenju prethodnog postupka. Materijalnopravni prigovori mogu se isticati i nakon toga, ali se radi njihova opravdanja ne mogu iznositi nove činjenice niti se mogu predlagati novi dokazi, osim u slučaju iz članka 299. stavka 2. ovoga Zakona.

19. Tuženik je nakon zaključenja prethodnog postupka, koji je zaključen 4. rujna 2025. i nakon provedenog vještačenja, u podnesku od 25. lipnja 2026. izjavio procesni prigovor radi prebijanja za iznos tzv. negativne razlike, dakle u trenutku kad je bio prekludiran u isticanju tog prigovora pa se time isti ukazuje kao nepravovremen radi čega je odbačen, a kao u točki I. izreke rješenja.

19.1. Također, za istaknuti je da je po prijedlogu tuženika proveden dokaz dopunskim vještačenjem te je vještak u dopuni od 14. 8. 2026. obračunao razliku troškova prijevoza prema visini mjesečne pokazne karte u kojoj su iskazane utvrđene pretplate po pojedinim mjesecima, te je izvršio prijeboj više i manje isplaćenih iznosa kroz utuženo razdoblje, međutim sud nije uzimao u obzir dopunu vještačenja u kojoj je Centar za vještačenja d.o.o. po traženju tuženika uračunao negativne razlike, s obzirom na to da je zadatak vještaka bio izraditi nalaz i mišljenje sukladno tužbenom zahtjevu, a tuženik prije zaključenja prethodnog postupka nije istakao prigovor prijeboja (tuženik je podnio protutužbu kojom traži isplatu iznosa isplaćenih na ime troškova prijevoza za mjesec kada je tužiteljica pretežito bila na godišnjem odmoru i protutužba je podvedena pod posl. br. Pr-138/2025 i nije pripojena predmetnom spisu), stoga utvrđene pretplate po pojedinim mjesecima tzv. negativne razlike iz drugih mjeseci nisu predmet ovog spora.

19.2. Dakle, tužiteljica je postavila određeni tužbeni zahtjev kojim traži isplatu razlike manje isplaćene naknade troškova prijevoza za utuženo razdoblje, te je vještačenjem (koje je provedeno sukladno zadatku suda i to da utvrdi visinu razlike troška prijevoza za utuženo razdoblje u kojem je tužiteljici isplaćeno manje od pripadajućeg iznosa sukladno odredbama TKU-a i u visini mjesečne karte za I. tarifnu zonu) utvrđena razlika za određene mjesec, a mjeseci u kojima je eventualno isplaćeno više nisu obuhvaćeni tužbenim zahtjevom i ne mogu se samovoljno uračunavati bez valjalo istaknutog prigovora prijeboja.

20. Podneskom od 8. lipnja 2026. tužiteljica je, a sukladno provedenom osnovnom vještačenju Centra za vještačenja d.o.o., uredila tužbeni zahtjev na način da potražuje od tuženika s osnova razlike manje isplaćene naknade troškova prijevoza za razdoblje od 1. 7. 2018. do 30. 9. 2024. isplatu iznosa od 372,98 eura s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od dospijeca svakog pojedinog iznosa do isplate.

21. U odnosu na uređeni tužbeni zahtjev, tuženik u podnesku od 25. lipnja 2026. ističe kako se protivi djelomičnom povlačenju tužbe iz podneska tužiteljice od 8. lipnja 2026.

21.1. Naime, smanjenje tužbenog zahtjeva smatra se djelomičnim povlačenjem tužbe (tako i VSRH na sjednici Građanskog odjela održanoj 26. travnja 2021., broj Su-IV- 16/2021-8) iz čl. 193. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 - dalje: ZPP) prema kojemu se tužba može povući i nakon upuštanja tuženika u raspravljanje o glavnoj stvari, ali samo ako tuženik na to pristane.

22. S obzirom na tuženikovo protivljenje djelomičnom povlačenju tužbe, u ovome predmetu valjalo je odlučiti o osnovanosti tužbenog zahtjeva u njegovom kondemnatornom dijelu kako je postavljen u tužbi, odnosno podnesku tužiteljice od 24. ožujka 2025. u visini postavljenog zahtjeva od 675,00 eura.

23. Kako iz nalaza i mišljenja Centra za vještačenje d.o.o. proizlazi da tužiteljicu pripada s osnova naknade troškova prijevoza za razdoblje od 1. 7.2018. do 30. 9. 2024. iznos od 372,98 eura, navedeni iznos je tužiteljici i dosuđen, dok je za više zatraženo, za iznos od 302,02 eura (675,00 eura – 372,98 eura), tužiteljica odbijena u svom zahtjevu.

23.1. Na dosuđeni iznos od 372,98 eura tužiteljici u su dosuđene i zakonske zatezne kamate, sukladno odredbi čl. 29. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22) koje teku od dospeljeća svakog pojedinačnog mjesečnog iznosa, petnaestog dana u mjesecu za protekli mjesec pa do isplate, a kao u točki I izreke presude.

24. Glede prigovora tuženika kako tužiteljica nije prigovarala na odluke tuženika o naknadi troškova prijevoza niti se pisano izjasnila poslodavcu da je potrebna promjena korištenja prava prijevoza niti je poslodavcu priložila dokaze o prebivalištu/boravištu, vozni red i raspored svog radnog vremena za istaknuti je kako su isti neutemeljeni.

24.1. Naime, tužiteljica ne traži izmjenu troškova prijevoza, već traži isplatu troškova prijevoza koji su joj odlukama tuženika priznati, ali nisu u cijelosti isplaćeni, jer je tuženik iste umanjivao za dane provedene na godišnjem odmoru ili bolovanju, što nije mogao budući da je troškove prijevoza mogao umanjiti samo za onaj mjesec u kojem koristi pretežiti dio godišnjeg odmora. Također, za navesti je kako pravo na naknadu troškova prijevoza nije uvjetovano dostavom dokaza o kupljenoj karti, odnosno predajom karte tuženiku jer za pravo tužiteljice na naknadu troškova prijevoza nije odlučno je li ona za dolazak na posao koristila osobni automobil ili pak javni prijevoz, već je valjalo utvrditi cijenu javnog prijevoznika (u ovom slučaju tvrtke Promet d.o.o.).

24.2. Isto tako, za istaknuti je kada poslodavac isplati troškove prijevoza u umanjenom iznosu, a tužiteljica smatra da ju pripada više, onda nema obvezu prethodnog podnošenja zahtjeva poslodavcu, već svoj zahtjev radi isplate troškova prijevoza može tražiti izravno tužbom na sudu. Radi se o novčanom potraživanju za koje nema obvezu prethodnog obraćanja poslodavcu.

25. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 2. i čl. 155. ZPP-a, te Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22, 138/23; dalje Tarifa).

25.1. Tužiteljici pripada sljedeći trošak: za sastav tužbe 100,00 eura, za sastav podnesaka od 20. 2. 2024. i 8. 6. 2026. po 100,00 eura za zastupanje na ročištu od 4. 9. 2025. i 3. 9. 2026. po 100,00 eura, za pristup ročištu za objavu i uručenje presude 5 0,00 eura, ukupno 550,00 eura, uvećano za 25 % PDV-a u iznosu od 137,50 eura, ukupno 687,50 eura.

25.2. S obzirom na to da je tužiteljica u postupku uspjela sa 77,63 % (u osnovu 100 %, a 55,26 % u visini tužbenog zahtjeva, ukupno sa 77,63 %), a tuženik je uspio s 22,37 %, to je razlika postotaka uspješnosti 55,26 % u korist tužiteljice pa je tužiteljici od gore navedenog iznosa priznat toliki postotak, što daje iznos od 379,91 eura, koji iznos uvećan za iznos od 400,00 eura na ime troškova financijskog vještačenja, daje ukupan iznos od 779,91 eura, koji iznos će se isplatiti na račun punomoćnika tužiteljice, a kao u točki II izreke presude.

25.2. Na dosuđeni iznos troška od 779,91 eura tužiteljici su dosuđene i zakonske zatezne kamate počevši od 25. rujna 2026., kao dana presuđenja, do isplate. Tužiteljici nije priznat trošak sastava podneska od 24. 3. 2025. budući da se ne radi o uređenju tužbenog zahtjeva, već o tužbenom zahtjevu koji je već trebao biti postavljen u tužbi, a nije, već ga je tužiteljica postavila sukladno rješenju ovog suda od 21. 2. 2025.

25.2. Prema odredbi čl. 94. st.1. ZPP-a opseg punomoći određuje stranka, a u smislu odredbe čl. 95. st. 1. toč. 3. ZPP-a punomoćnik poduzima sve radnje za zastupanog pa je tako ovlašten od protivne stranke primati dosuđene troškove u ime i za račun zastupanog. Radi se o ovlaštenju propisanom u zakonu.

25.3. U punomoći od 15.12.2020. stranka (tužiteljica) je izričito ovlastila punomoćnika da prima novčane tražbine (prima novac i novčane vrijednosti i o tome izdaje potvrde), dakle i dosuđene troškove parničnog postupka na svoj račun.

U Splitu 25. rujna 2026.

Sutkinja

Katica Bojčić Vidović

NAPUTAK O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi nadležnom Županijskom sudu, putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke u postupku.

DNA: - pun. tužiteljice
- tuženiku

Broj zapisa: **9-3088d-ac94e**

Kontrolni broj: **075ca-c0170-33306**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.